

Tato stránka byla přeložena pomocí strojového překladu [Odkaz]. Strojové překlady mohou obsahovat chyby, které mohou snižovat jejich srozumitelnost a přesnost. Veřejný ochránce práv nenese žádnou odpovědnost za případné nesrovnalosti. Pokud chcete mít nejspolehlivější informace a právní jistotu, podívejte se na původní znění v angličtině (odkaz viz výše). Více informací naleznete v naší [politice týkající se jazyků a překladů](#) [Odkaz].

Afgørelse i sag 2016/2011/AN - Přístup k dopisům zaslaným vládě členského státu

Rozhodnutí

**Případ 2016/2011/AN - Otevřeno dne 11/11/2011 - Rozhodnutí ze dne 19/07/2012 -
Dotčený orgán** Evropská centrální banka (Vyřešeno orgánem) |

Krátce předtím, než byla španělská ústava upravena novelou, která omezila výši veřejného dluhu, požádal stěžovatel, španělský právník, o přístup k dopisu, který zaslala Evropská centrální banka (dále jen „ECB“) španělské vládě. ECB zamítla jak prvotní, tak potvrzující žádost, jelikož se domnívala, že zveřejnění dopisu by ohrozilo veřejný zájem v oblasti hospodářské a měnové politiky EU nebo členského státu.

Veřejný ochránce práv konstatoval, že dle jeho názoru ECB poskytla stěžovateli odpovídající odůvodnění, včetně podrobného popisu obsahu dopisu a jeho účelu. Veřejný ochránce práv také nahlédl do příslušných dokumentů ECB a ve svém rozhodnutí potvrdil, že zveřejnění dopisu by skutečně ohrozilo dotčený zájem. S předchozím souhlasem prezidenta ECB veřejný ochránce práv stěžovateli potvrdil, že zmíněný dopis nenavrhoval žádné změny španělské ústavy. Na základě této informace stěžovatel dospěl k názoru, že jeho stížnost byla vyřešena.

Veřejný ochránce práv učinil další poznámku adresovanou ECB, v níž uvedl, že ECB by měla nadále považovat transparentnost nejen za právní povinnost, ale i za příležitost zvýšit svou legitimitu v očích občanů.

.Souvislosti stížnosti

1. Dne 5. září 2011 podal stěžovatel Evropské centrální bance (dále jen „ECB“) žádost o přístup k dokumentům. Stěžovatel požádal o přístup k dopisu, který ECB údajně zaslala španělským orgánům a „*obsahuje informace, doporučení, obecné zásady*“ v rozpočtových záležitostech (dále jen „dopis“).

2. Dne 12. září 2011 ECB žádost stěžovatele zamítla. Uvedl, že v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. a) druhou odrážkou rozhodnutí ECB o přístupu veřejnosti k dokumentům [1] musí být přístup k dopisu odepřen, neboť by ohrozil veřejný zájem, pokud jde o měnovou a hospodářskou politiku Unie nebo členského státu. Zveřejnění dopisu by zejména nepříznivě ovlivnilo účinnost sdělení ECB členským státům jakožto nástrojů k obnovení důvěry investorů ve finanční trhy. ECB poukázala na to, že tato otázka má zásadní význam pro řádný rozvoj měnové politiky. Informovala rovněž stěžovatele o možnosti předložit své výkonné radě potvrzující žádost.

3. Dne 12. září 2011 předložil stěžovatel Výkonné radě ECB potvrzující žádost. Uvedl, že pokud by dopis *tlačil* na španělské úřady, aby provedly ústavní reformu omezující veřejný dluh [2], pak by uvedený orgán zasahoval do národní suverenity. Španělští občané mají právo vědět, zda o ústavní reformu požádal orgán EU. Kromě toho se stěžovatel domníval, že výjimka uplatněná ECB není použitelná, neboť zpřístupnění dopisu by v žádném případě nemohlo ohrozit španělskou měnovou a hospodářskou politiku. Pokud by ECB měla pravdu, Komise by například nemohla zveřejnit své zprávy o hospodářské situaci členských států a odpovídající doporučení. Tyto zprávy jsou však veřejně dostupné.

4. Alternativně stěžovatel požádal o „*částečný přístup k dokumentu*“, konkrétně o to, aby mu ECB sdělila, zda vydala nějaký pokyn nebo vydala doporučení španělské vládě vedoucí k ústavní reformě.

5. Dne 22. září 2011 ECB potvrzující žádost zamítla, neboť měla za to, že uplatněná výjimka je použitelná. ECB se domnívala, že zveřejnění dopisu, a to i částečně, „*by mohlo ovlivnit účinnost sdělení, která ECB může adresovat*“ členským státům s cílem podpořit příznivé podmínky pro obnovení důvěry investorů ve finanční trhy. ECB informovala stěžovatele o opravných prostředcích, které má podle článků 228 a 263 SFEU k dispozici.

6. Dne 4. října 2011 se stěžovatel obrátil na evropského veřejného ochránce práv.

Předmět šetření

7. Veřejná ochránkyně práv zahájila šetření týkající se následujících tvrzení a tvrzení.

Tvrzení:

Evropská centrální banka neposkytla stěžovateli náležité odůvodnění pro zamítnutí jeho potvrzující žádosti o přístup veřejnosti k dopisu, který ECB zaslala španělským orgánům, který údajně obsahoval informace, doporučení a obecné pokyny k rozpočtovým záležitostem, a to na základě výjimky uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé odrážce rozhodnutí ECB/2004/3.

Nárok:

Evropská centrální banka by měla stěžovateli poskytnout dostatečné odůvodnění svého postoje nebo mu poskytnout přístup k požadovanému dokumentu, alespoň v rozsahu nezbytném k určení, zda byl její dopis prosazován ke změně španělské ústavy omezující veřejný dluh.

Šetření

8. Dne 11. listopadu 2011 předal veřejný ochránce práv stížnost prezidentovi ECB s výzvou k předložení stanoviska k výše uvedenému tvrzení a tvrzení. Veřejný ochránce práv dále informoval prezidenta ECB, že si přeje nahlédnout do spisu banky týkajícího se stížnosti. Dne 11. prosince 2011 zaslal stěžovatel další korespondenci týkající se stížnosti veřejnému ochránci práv, který ji předal ECB dne 15. listopadu 2011.

9. Dne 1. února 2012 útvary veřejného ochránce práv nahlédly do spisů ECB týkajících se stížnosti.

10. ECB předložila své stanovisko k této stížnosti dne 28. února 2012. Veřejný ochránce práv předal stanovisko stěžovateli k případným připomínkám, které zaslal dne 6. března 2012.

Analýza a závěry veřejné ochránkyně práv

A. Žádost o neposkytnutí náležitého odůvodnění

Argumenty předložené veřejnému ochránci práv

11. Stěžovatel ve své stížnosti uvedl, že nemůže existovat žádná legitimní výjimka z práva občanů zjistit původ ústavní reformy, neboť ústava je „*základním ustanovením*“ na vnitrostátní úrovni.

12. V další korespondenci zaslané veřejnému ochránci práv dne 11. prosince 2011 stěžovatel dodal, že během zasedání v Bruselu dne 9. prosince 2011 se Evropská rada zcela transparentně dohodla na fiskálním paktu, který mimo jiné stanovil, že povinnost vnitrostátních správních orgánů mít vyrovnané rozpočty by měla být zakotvena ve vnitrostátních ústavách nebo rovnocenných právních předpisech. Evropští občané, jejichž národní ústavy by byly v tomto ohledu pozměněny, vědí, že dohoda, již bylo dosaženo dne 9. prosince 2011, takovou reformu vyvolala. Španělští občané by měli mít stejné právo zjistit původ změny své ústavy [k níž došlo před 9. prosincem 2011].

13. ECB ve svém stanovisku vysvětlila, že dopis byl zaslán španělské vládě v srpnu 2011. Jedná se o *přísně důvěrné sdělení prezidenta ECB španělskému premiérovi, v němž „vyjádří obavy ECB ohledně mimořádně závažné a obtížné situace španělské ekonomiky a dopadů na*

stabilitu eurozóny a vyzývá španělskou vládu, aby rozhodně a rychle přijala nezbytná opatření k posílení růstového potenciálu a k zajištění fiskální konsolidace “. Tato opatření by měla zlepšit fungování trhu práce, zajistit udržitelnost veřejných financí a dále reformovat výrobní trh. ECB uvedla, že dopis nevyzývá španělskou vládu ke změně ústavy s cílem omezit veřejný dluh. Cílem ECB bylo chránit „*integritu a účinnost své měnové politiky v nejlepším zájmu občanů eurozóny*“.

14. ECB se domnívala, že zpřístupnění dopisu by ohrozilo ochranu veřejného zájmu, pokud jde o měnovou politiku Unie. ECB dále uvedla, že pro sebe *má zásadní význam možnost předávat relevantní a upřímná sdělení evropským a vnitrostátním orgánům eurozóny způsobem, který je považován za nejúčinnější, aby sloužil veřejnému zájmu, pokud jde o plnění jejího mandátu* . To zahrnuje v případě potřeby možnost zasílání neformálních nebo důvěrných zpráv.

15. Pokud jde o odůvodnění zamítnutí původní a potvrzující žádosti stěžovatele, ECB považovala tyto žádosti za přiměřené. Odkázala na judikaturu Soudního dvora a Tribunálu, podle které musí být odůvodnění posuzováno případ od případu „*s ohledem nejen na jeho znění, ale také na jeho kontext a celý soubor právních pravidel upravujících dotčenou oblast*“ [3] . Odůvodnění se nemusí ponořit do všech relevantních skutkových okolností a právních otázek. ECB ve svých dopisech stěžovateli nemohla uvést více důvodů, proč by zpřístupnění vedlo k narušení chráněného zájmu, neboť by to znamenalo „*(částečné) zpřístupnění*“ jejího obsahu.

16. ECB konečně odkázala na judikaturu Soudního dvora týkající se širokého prostoru pro uvážení unijních orgánů při posuzování, zda by zpřístupnění dokumentů ohrozilo zájmy chráněné čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1049/2001 [4] . Totéž by mělo platit pro ECB při posuzování výjimek stanovených v čl. 4 odst. 1 písm. a) rozhodnutí ECB/2004/3. ECB měla za to, že „*dodržela platná procesní pravidla včetně povinnosti uvést odůvodnění a že její posouzení veřejného zájmu není poskvrněno zjevně nesprávným posouzením ani zneužitím pravomoci*“.

17. Ve svých připomínkách stěžovatel uvedl, že ECB neodpověděla na tvrzení obsažené v šetření veřejného ochránce práv, konkrétně na to, zda dopis „*tlačil na změnu španělské ústavy*“ . ECB uvedla, že nevyzvala španělské orgány k provedení takové reformy, ale neobjasnila, zda její dopis tento výsledek navrhl nebo navrhl. Stěžovatel uvedl, že při objasnění této otázky vycházel ze znalostí veřejného ochránce práv o obsahu dopisu.

18. Stěžovatel uvedl, že v systému založeném na demokratické legitimitě musí být veřejné orgány na úrovni EU i na vnitrostátní úrovni odpovědné veřejnosti za své činy. Pro občany to znamená možnost podrobně sledovat rozhodovací proces a mít přístup k příslušným informacím. Žádný jiný zájem nemůže převážet nad zájmem občanů kontrolovat své vlády a orgány EU, pokud jde o ústavní reformu. ECB každopádně neprokázala, že by zpřístupnění dopisu vážně ohrozilo údajně chráněný veřejný zájem. Kromě toho mohla poskytnout vysvětlení obsažená ve svém stanovisku v době, kdy odpověděla na původní a potvrzující žádosti stěžovatele.

Hodnocení veřejného ochránce práv

19. V čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé odrážce rozhodnutí o přístupu veřejnosti k dokumentům ECB se stanoví, že „*ECB odepře přístup k dokumentu, pokud by zpřístupnění ohrozilo ochranu: a) veřejný zájem, pokud jde o: ... finanční, měnová nebo hospodářská politika Společenství nebo členského státu*“. Tato výjimka z obecného pravidla přístupu veřejnosti k dokumentům je totožná s výjimkou stanovenou v čl. 4 odst. 1 písm. a) čtvrté odrážce nařízení č. 1049/2001.

20. Je tedy třeba posoudit, zda ECB v době zamítnutí potvrzující žádosti: i) byl oprávněn mít za to, že výjimka týkající se ochrany hospodářské a měnové politiky stanovená v čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé odrážce rozhodnutí je použitelná; a ii) řádně sdělil své stanovisko stěžovateli prostřednictvím vhodného odůvodnění.

21. Pokud jde o použitelnost výjimky uplatňované ECB, veřejný ochránce práv připomíná ustálenou judikaturu Soudního dvora EU týkající se použití hmotněprávních výjimek týkajících se veřejného zájmu stanovených v čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1049/2001: „*je třeba uznat, že orgán má širokou posuzovací pravomoc, pokud jde o určení, zda by zpřístupnění dokumentů týkajících se oblastí, na něž se vztahují tyto výjimky, mohlo ohrozit veřejný zájem*“, vzhledem k tomu, že „*toto zamítavé rozhodnutí má složitou a choulostivost, která vyžaduje výkon zvláštní péče, a že kritéria stanovená v čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1049/2001 jsou velmi obecná*“ [5]

22. Po kontrole dopisu může veřejný ochránce práv potvrdit, že ECB ve svém stanovisku přesně popsala svůj obsah. Kromě toho je toho názoru, že dopis obsahoval informace, které se jeví jako velmi citlivé, a poukázal na několik závažných nedostatků španělského hospodářství a jejich možné důsledky; určení nejzranitelnějších oblastí; a navrhnout opatření, která by mohla být plánována za účelem jejich vymýcení.

23. Obtížná hospodářská a tržní situace ve Španělsku v rozhodné době (tj. datum zamítnutí potvrzující žádosti) je veřejně známá. Na základě kontroly dopisu má veřejný ochránce práv za to, že zveřejnění podrobné analýzy ECB týkající se obtíží ve španělském hospodářství v rozhodné době mohlo ohrozit zájmy této země a jejích občanů tím, že by ji vystavilo spekulativním hrozbám na finančních trzích, a tím oslabilo její hospodářskou politiku.

24. Veřejná ochránkyně práv dále uznává význam upřímné komunikace mezi Evropskou centrální bankou a vládou členského státu. I když tento zájem sám o sobě nepostačuje k tomu, aby se taková sdělení **obecně** a za **žádných** okolností vyloučila z veřejného povědomí, je nicméně skutečností, kterou je třeba zohlednit při provádění **konkrétního** posouzení sdělení za účelem zjištění, zda by jeho zpřístupnění skutečně ohrozilo oprávněné zájmy chráněné rozhodnutím ECB o přístupu veřejnosti k dokumentům [6]. V tomto ohledu veřejný ochránce práv konstatuje, že je nezbytné jasně rozlišovat mezi ECB, která je unijním orgánem vykonávajícím funkce centrální banky v obecném zájmu, na jedné straně a komerčními bankami sledujícími soukromé zájmy na straně druhé.

25. Za těchto okolností veřejný ochránce práv uznává, že nebylo nepřiměřené se domnívat, jak to učinila ECB v době zamítnutí potvrzující žádosti stěžovatele, že zpřístupnění dopisu, byť jen

částečně, mohlo vážně poškodit zájmy chráněné výjimkami stanovenými v čl. 4 odst. 1 písm. a) rozhodnutí ECB o přístupu veřejnosti k dokumentům.

26. Na rozdíl od čl. 4 odst. 2 nařízení 1049/2001 čl. 4 odst. 1 nestanoví možnost převažujícího veřejného zájmu na zpřístupnění. Rozhodnutí ECB o přístupu k dokumentům rovněž zachovalo tento odlišný režim, pokud jde o dokumenty banky. *Ze znění čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1049/2001 vyplývá, že [...] odepření přístupu orgánem je povinné, pokud by zpřístupnění dokumentu veřejnosti ohrozilo zájmy, které toto ustanovení v takovém případě chrání, aniž by bylo třeba [...] vyvážit požadavky související s ochranou těchto zájmů s požadavky vyplývajícími z jiných zájmů* (zvýraznění doplněno). Tato judikatura se analogicky použije na čl. 4 odst. 1 písm. a) rozhodnutí ECB o přístupu veřejnosti k dokumentům, jehož obsah je totožný s obsahem čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení. Na rozdíl od názoru stěžovatele tedy ani nařízení 1049/2001, ani rozhodnutí ECB o přístupu k dokumentům nestanoví legitimní demokratický zájem občanů zjistit původ ústavní reformy, aby převážila nad nutností chránit zájmy stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé odrážce uvedeného rozhodnutí.

27. Pokud jde o odůvodnění, které ECB poskytla stěžovateli za účelem zamítnutí jeho původní i potvrzující žádosti, ECB správně uvádí, že „*požadavek, aby byl odůvodnění splněn, závisí na okolnostech každého případu*“ a že odůvodnění musí zabránit narušení citlivých zájmů chráněných samotnou výjimkou. V projednávané věci má však veřejný ochránce práv za to, že pouhý odkaz na ohrožené zájmy, bez vysvětlení spojujícího případné poškození těchto zájmů s konkrétním obsahem dokumentu, nepostačoval k tomu, aby splňoval požadovanou úroveň odůvodnění.

28. Veřejný ochránce práv však konstatuje, že ECB během šetření této stížnosti přezkoumala postoj, který zaujala v reakci na původní a potvrzující žádosti, a uvedla své původní odůvodnění do souladu s požadovaným standardem. Podle jejího názoru ECB konkrétně posoudila obsah dopisu a popsala jej dostatečně podrobně, aby dala představu o citlivosti tohoto obsahu. ECB rovněž vysvětlila jak důvody, proč zaslala dopis španělským orgánům, tak záměry, na nichž se zakládá. Tento konkrétní základ spolu s posouzením rizik, která by zveřejnění vedlo k chráněným zájmům, obsažené v jeho původních odpovědích stěžovateli, objektivně umožňuje stěžovateli zjistit, proč bylo poskytnutí informací v dotčeném případě odepřeno.

29. V rámci soudního řízení proti rozhodnutí o odepření přístupu k dokumentu je Soudnímu dvoru otázkou, zda dotčené rozhodnutí zrušit. V této souvislosti Tribunál rozhodl, že „[v] případě, že rozhodnutí obsahuje určité odůvodnění [...], toto odůvodnění nemůže být vypracováno a vysvětleno poprvé ex post facto před Soudním dvorem, s výjimkou výjimečných okolností [8]“. Vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv nemá pravomoc rozhodnutí zrušit, řízení veřejného ochránce práv splňuje jiná kritéria než soudní řízení a nemusí mít nutně stejný cíl jako soudní řízení. V projednávané věci se veřejný ochránce práv nedomnívá, že by bylo užitečné kritizovat původní odůvodnění ECB pro její rozhodnutí o zamítnutí potvrzující žádosti. Veřejná ochránkyně práv však učiní další poznámku níže a vyzve ECB, aby se při odpovědi na žádosti o přístup zaměřila na kvalitu svého odůvodnění.

30. Stěžovatel ve svém vyjádření uvedl, že ECB se podle jeho názoru plně nezabývala

tvrzením obsaženým v šetření veřejného ochránce práv v rozsahu, v němž nevysvětlila, zda dopis vedl k španělské ústavní reformě z roku 2011. Uvedl, že se jedná o otázku, kterou musí vyjasnit veřejný ochránce práv, který dopis viděl.

31. Podle čl. 14 odst. 2 písm. a) svých prováděcích ustanovení [9] nemůže veřejný ochránce práv zveřejnit informace získané při kontrole dokumentů, které mu byly označeny za důvěrné. Aby tedy veřejný ochránce práv mohl vyhovět žádosti stěžovatele dne 14. června 2012 u příležitosti schůzky s prezidentem ECB, požádal o souhlas s informováním stěžovatele o skutečnosti, o které veřejný ochránce práv věděl při své kontrole, a sice o tom, že dopis nenavrhuje změny španělské ústavy. Předseda s touto žádostí okamžitě souhlasil a útvary veřejného ochránce práv o tom dne 18. června 2012 informovaly stěžovatele. Stěžovatel potvrdil, že s ohledem na tyto dodatečné informace se domnívá, že jeho stížnost byla vyřešena.

32. Veřejný ochránce práv děkuje stěžovateli za důvěru, kterou prokázal, a rovněž vítá konstruktivní a kooperativní přístup ECB během celého šetření.

33. S ohledem na výše uvedené se veřejný ochránce práv domnívá, že ECB stížnost vyřídila.

B. Závěry

Na základě svého šetření této stížnosti ji veřejný ochránce práv uzavírá s následujícím závěrem:

Evropská centrální banka stížnost vyřídila.

Stěžovatel a ECB budou o tomto rozhodnutí informováni.

Další poznámka

Veřejná ochránkyně práv vybízí Evropskou centrální banku, aby i nadále považovala zpřístupnění dokumentů veřejnosti a odůvodnění rozhodnutí o odepření zpřístupnění nejen za právní povinnost, ale také za příležitost prokázat svůj závazek dodržovat zásadu transparentnosti, a tím posílit svou legitimitu v očích občanů.

P. Nikiforos Diamandouros

Ve Štrasburku dne 19. července 2012

[1] Rozhodnutí Evropské centrální banky 2004/258/ES ze dne 4. března 2004 o přístupu

veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky, Úř. věst. L 80, 18.3.2004, s. 42.

[2] Reforma článku 135 španělské ústavy ze dne 27. září 2011. Španělský Úř. věst. 233/2011, oddíl I, s. 101931.

[3] ECB citovala věc C-122/94, *Komise v. Rada*, Recueil 1996, s. I-881, bod 29; Věc C-41/00 *P Interporc v. Komise*, Sb. rozh. 2003, s. I-2125, bod 55; Věc T-188/98 *Kujer v. Rada*, Sb. rozh. 2000, s. II-1959, bod 36; Spojené věci *Co- Frutta v. Komise*, T-355/04 a T-466/04, Sb. rozh. 2010, s. II-1, bod 100.

[4] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. L 145, s. 43.

[5] Věc C-266/05 *P Sison v. Rada*, Sb. rozh. 2007, s. I-1233, body 34 až 36; a T-362/08 *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH v. Komise*, rozsudek ze dne 13. ledna 2011, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 104.

[6] Soudní dvůr Evropské unie totiž jasně rozhodl, že při vyřizování žádosti o přístup k dokumentům musí orgány provést konkrétní přezkum každého dotčeného dokumentu. Pouhá skutečnost, že se dokument týká zájmu chráněného výjimkou, sama o sobě nepostačuje k odůvodnění použití této výjimky. Naopak, dotčený orgán musí v zásadě vysvětlit, jak by zpřístupnění dokumentu mohlo konkrétně a účinně ohrozit zájem chráněný dovolávanou výjimkou. Kromě toho musí být riziko porušení chráněných zájmů rozumně předvídatelné, a nikoli čistě hypotetické. Věc C-506/08 *P Švédsko v. MyTravel a Komise*, rozsudek ze dne 21. července 2011, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 76; Věc T-250/08, *Bachelor v. Komise*, rozsudek ze dne 24. května 2011, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 78; Věc T-166/05 *Borax Europe v. Komise*, rozsudek ze dne 11. března 2009, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 88; Rozsudek Soudního dvora ze dne 21. září 2010, *Švédsko a další v. API a Komise*, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 72; Spojené věci *Švédsko a Turco v. Rada*, C-39/05 P a C-52/05 P, Sb. rozh. 2008, s. I-1429, bod 43; Věc T-2/03 *Verein für Konsumenteninformation v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. II-1121, bod 69; *Rozsudek Sison v. Rada*, uvedený v poznámce pod čarou 5, bod 75.

[7] *Rozsudek Sison v. Rada*, uvedený v poznámce pod čarou 5, bod 46; Spojené věci T-3/00 a 337/04 *Pitsiorlas v. Rada a ECB*, Sb. rozh. 2007, s. II-4779, bod 227.

[8] Viz *rozsudek Pitsiorlas v. Rada a ECB*, uvedený v poznámce pod čarou 7, bod 278.

[9] Rozhodnutí evropského veřejného ochránce práv, kterým se přijímají prováděcí ustanovení ze dne 8. července 2002, ve znění rozhodnutí veřejného ochránce práv ze dne 5. dubna 2004 a ze dne 3. prosince 2008. K dispozici na adrese:

<http://www.ombudsman.europa.eu/fr/resources/provisions.faces/en/373/html.bookmark> [Odkaz]